

Af Dorte Bennedsen (S) m.fl.

17) *Første behandling af beslutningsforslag nr. B 70:*

Forslag til folketingsbeslutning om begrænsning af ressource- og miljøproblemer ved reklametryksager.

Af Leif Hermann (SF) m.fl.

18) *Første behandling af beslutningsforslag nr. B 71:*

Forslag til folketingsbeslutning om ændring af lov om beskyttelse af havmiljøet.

Af Margrete Auken (SF) m.fl.

Meddelelser fra formanden:

Formanden:

Fra medlem af Folketinget *Ellemann-Jensen* (V), der har orlov på grund af midlertidig udsendelse i offentligt hverv, har jeg modtaget meddelelse om, at han fra og med den 16. marts atter kan give møde i Tinget. Stedfortræderens, *Elsø Winther Andersens*, hverv som midlertidigt medlem af Folketinget ophører herefter fra nævnte dato at regne.

Den første sag på dagsordenen var:

1) *Anden behandling af lovforslag nr. L 211:*

Forslag til lov om indfødsrets meddelelse.

Af indenrigsministeren (Thor Pedersen).

(Fremsat 15/2 89. Første behandling 22/2 89. Betænkning 9/3 89).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets paragraffer og spørgsmålet om dets overgang til tredje behandling sattes til forhandling under ét.

Ingen bad om ordet.

Afstemning

§§ 1-3

vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Op-hold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

2) *Anden behandling af lovforslag nr. L 105:*

Forslag til lov om ophævelse af lov om et hovedstadsråd.

Af indenrigsministeren (Thor Pedersen).

(Fremsat 17/11 88. Første behandling 25/11 88. Betænkning 9/3 89).

Der var stillet 6 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Sammen med denne sag foretoges den under punkt 3 på dagsordenen opførte sag, nemlig:

3) *Anden behandling af lovforslag nr. L 106:*

Forslag til lov om ændring af forskellige lovbestemmelser som følge af nedlæggelsen af Hovedstadsrådet.

Af indenrigsministeren (Thor Pedersen).

(Fremsat 17/11 88. Første behandling 25/11 88. Betænkning 9/3 89).

Der var stillet 1 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagenes paragraffer, ændringsforslagene og spørgsmålet om lovforslagenes overgang til tredje behandling sattes til forhandling under ét.

Forhandling

Hjortnæs (S):

Regeringen og de partier, der står bag regeringen, har fået en fikks idé: Hovedstadsrådet skal nedlægges.

Det er vanskeligt at finde en konkret begrundelse for den beslutning. Man har ikke gjort sit

[Hjortnæs]

hjemmearbejde sådan, at det ud af forslaget kan læses, hvordan opgaverne i fremtiden skal løses. Man har overhovedet ikke taget stilling til, hvad der skal ske med personalet; det hænger i en tynd tråd, fremtiden er usikker. Man har ikke ulejlighet sig med at spørge de berørte amtskommuner og kommuner, og man har slet ikke villet lytte til alle de organisationer, der har henvendt sig til Folketingets Kommunaludvalg, og som alle har sagt og skrevet, at de er imod regeringens forslag, og at de går ind for, at Hovedstadsrådet under en eller anden form skal bevares. Men regeringen har overhovedet ikke villet lytte; man har nærmest været hånende over for alle disse henvendelser; det fremgår klart af de svar, der er givet til Folketingets Kommunaludvalg.

Socialdemokratiet har sagt, at vi er parate til at nedlægge Hovedstadsrådet i den form, som vi kender. Vi har lagt vores eget konkrete forslag frem til forhandling. I det ligger der en klar forenkling, en klar afbureaukratisering og en klar besparelse.

Regeringen siger, at dens forslag er et led i afbureaukratiseringsplanen, men der er ingen afbureaukratisering i forslaget. Regeringen siger, at dens eget forslag repræsenterer en forenkling, men der er ingen forenkling i forslaget. Regeringen siger også, at der er en besparelse, men der er ingen besparelse i forslaget. Det er således vanskeligt at finde en reel begrundelse ud over, at der nu altså er lagt en idé på bordet, og at regeringen nu bare vil præsentere et resultat.

Vores forslag var ikke et ultimativt forslag. Det var et forslag til forhandling, men ministeren afviste at forhandle med Socialdemokratiet. Vi havde håbet på, at Det Radikale Venstres ordfører, fru Marianne Jelved, ville have levet op til partiets traditionelle rolle i dansk politik: at formidle et samarbejde hen over midten. Men også her blev vi afvist. Regeringspartierne har ikke ønsket en forhandlingsløsning med Socialdemokratiet om dette spørgsmål.

Jeg forstår ikke, hvorfor vi skal have en konfrontation på denne sag. Jeg tror, at alle parter havde været bedst tjent med, at vi fik en forhandlingsløsning. Nu går vi ind i en usikker fremtid.

Jeg vil da godt give mit bud på, hvordan jeg tror det kommer til at gå: Jeg tror ikke, at de pågældende kommuner vil nedlægge det fælles

sekretariat, der er bygget op på planområdet. Jeg tror, at de pågældende kommuner vil erkende, at det er fornuftigt at bevare den erfaring og ekspertise, der er bygget op.

Hvad vil man så gøre ved det politiske organ? Jeg tror også, at man her vil lave et fælles udvalg, men det er klart, at der ikke kan træffes bindende afgørelser i forbindelse med de beslutninger, der bliver lagt op til. Sagerne skal tilbage til de amtskommunale og de kommunale råd og her underkastes almindelig, traditionel udvalgsbehandling. Det er at komplicere processerne utrolig meget, og jeg tror, at man i hovedstadsområdet vil erkende, at den form, som regeringen har lagt op til, ikke kan bruges. Man må altså finde frem til en anden form – jeg tror, det bliver den, jeg her har skitseret – men den vil i forhold til det, vi kender, ikke være god nok, og derfor kommer vi tilbage til hele problematikken senere.

Derfor havde jeg håbet, at man havde taget imod den udstrakte hånd, vi kom med, at man ville have drøftet problemerne grundigt igennem med Socialdemokratiet for at finde en løsning, som også kunne holde i fremtiden. Desværre er vi blevet skuffet.

Der er et interessant betænkingsbidrag fra Centrum-Demokraterne. Centrum-Demokraterne siger, at de hellere havde set, at man havde ventet med at tage beslutning, indtil der var truffet en endelig afgørelse om opgavefordelingen mellem stat, amter og kommuner. Det er en fornuftig holdning, og jeg er meget spændt på, hvad Centrum-Demokraternes ordfører vil sige her ved andenbehandlingen i dag. Socialdemokratiet er naturligvis parat til at støtte det forslag. Der er sund fornuft i at vente med at tage stilling, indtil afgørelsen om opgavefordelingen er truffet. . .

Formanden:

Der er alt for højroastede samtaler her lige foran talerstolen. Det generer taleren, så jeg anmoder om, at man taler meget sagte, hvis man skal tale sammen så nær ved talerstolen.

Hjortnæs (S):

. . . og hvis Centrum-Demokraterne mener det, de har skrevet i betænkningen, er der ikke alene et godt grundlag for at bede om at få sagen tilbage i udvalget, der er også et godt grundlag for at få truffet en anden beslutning end den, ministeren har lagt op til.

[Hjortnæs]

Jeg håber derfor meget, at Centrum-Demokraterne vil erklære her fra talerstolen, at de faktisk mener det, de har skrevet i deres betænkningsskud. Men skulle jeg også blive skuffet i den forventning, har jeg faktisk kun tilbage at appellere til ministeren og til Det Radikale Venstre endnu en gang: Hvorfor skabe politisk konfrontation om denne sag? Hvorfor ikke tage imod Socialdemokratiets udstrakte hånd og forhandle en løsning, der kan holde også i den tid, vi bevæger os ind i?

Agerschou (SF):

I 1984 blev Hovedstadsrådet gjort permanent. I sin fremsættelsestale til det pågældende lovforslag fra den 6. februar 1984 sagde den daværende indenrigsminister, Britta Schall Holberg, der, så vidt jeg ved, også tilhører partiet Venstre, bl.a.:

»Når jeg foreslår rådet gjort permanent, er det, fordi jeg er blevet overbevist om, at der fortsat i hovedstadsområdet er opgaver, som må løses under hensyntagen til hele området. Dette samarbejde må have en bindende karakter og kan efter min mening bedst varetages af ét organ.«

Ved førstebehandlingen af den daværende indenrigsministers lovforslag udtalte den konservative ordfører, der, så vidt jeg ved, også er ordfører vedrørende det forslag, vi behandler i dag:

»Historien om Hovedstadsrådet er en historie om nogle voldsomme bevægelser, nogle store ord og nogle svingninger, som førte til, at man gennem rimelige forhandlinger nåede et resultat, der måske ikke lever op til den ideelle fordring, vi hver for sig har, men som har vist sig at kunne fungere praktisk i hverdagen, og det er vist ikke så ringe endda at kunne sige det om et lovforslag. Det er derfor både logisk og rimeligt, at ministeren drager den konklusion nu at ville have revisionsparagraffen ophævet.«

Det er Folketingets forhandlinger 1983-84, 2. samling, den 10. februar 1984, sp. 453 ff.

Ved samme lejlighed udtalte den daværende ordfører for partiet Venstre bl.a.:

»Forslaget går i al sin enkelhed ud på at gøre Hovedstadsrådet permanent, og jeg skal da ikke i den forbindelse lægge skjul på, at Hovedstadsrådet aldrig har været Venstres livret, men vi erkender, at der i hovedstadsområdet er behov for et organ til at varetage den overordnede

planlægning på en række områder, og det drejer sig her først og fremmest om regionplanlægningen, men også om den overordnede planlægning inden for en række sektorområder.«

For fire år siden gik ordførerne for både De Konservative og Venstre altså ind for at gøre Hovedstadsrådet permanent. Godt fire år efter udsender regeringen så en pressemeddelelse, i september 1988, hvoraf det fremgår, at man vil have Hovedstadsrådet ophævet pr. 1. januar 1990. Og så er det, man kan spørge sig selv: Hvad er det, der er sket i mellemtiden, siden regeringen nu finder – med en ny Venstreindrigsminister – at Hovedstadsrådet kan undværes?

Som den socialdemokratiske ordfører var inde på, foreligger der intet konkret, så når vi skal fundere over, hvorfor regeringen nu finder, at Hovedstadsrådet skal nedlægges, handler det om almindelig slitage og træthed i den borgerlige regering, og det betyder, at man har brug for nogle markante armsving, der kan se ud som handlekraft. Det behov søger man så dækket ved at nedlægge et eller andet, og det er i denne omgang gået ud over Hovedstadsrådet. Det har efter vores opfattelse været umuligt at få halet saglige begrundelser ud af de borgerlige politikere under udvalgsarbejdet.

Nu bliver lovforslaget efter al sandsynlighed vedtaget. Det vil for os at se betyde, at vi i hovedstadsområdet i de kommende år får konflikter og nedsættelse af en ny uigennemskuelig række af forskellige bureaukratiske samarbejdsorganer samt øget statslig styring, når diverse ministre skal gribe ind for at få løst problemerne. Vi er ret overbeviste om, at der i løbet af ganske få år vil vise sig et nyt behov – eller et gammelt behov, kunne man sige – for at have et samlende organ i hovedstadsområdet. Vi mener, at det, der kommer til at foregå nu, er ret meningsløst.

Socialdemokratiet har stillet et ændringsforslag, som vi for så vidt mener at der er nogle problemer med, men da det er et forsøg på at begrænse skaden mest muligt, vil SF stemme for Socialdemokratiets ændringsforslag.

Aage Brusgaard (FP):

Fra Fremskridtspartiets side vil vi have lov til at udtrykke vores glæde over, at det nu ser ud til, at der i Folketinget er flertal for at nedlægge det igennem 15 år eksisterende overflødige Ho-

[Aage Brusgaard]

vedstadsråd. Ved dannelsen af Hovedstadsrådet i 1974 advarede Fremskridtspartiet imod dette forsinkende ekstra administrationsled, og vi stillede senere igen direkte forslag om at nedlægge rådet, både i folketingsåret 1987-88, 1. samling, og så sent som den 6. oktober 1988. Dengang fik vi altså ikke flertal i Folketinget for det, ligesom det i dag ser ud til, at der også vil gå en eller to valgperioder, før modningen indtræffer, hvad angår vores forslag om at nedlægge amterne og statsamterne, ligesom nu i forbindelse med Hovedstadsrådet.

Fremskridtspartiet har tiltro til, at de folkevalgte og embedsmændene i Københavns, Frederiksborg og Roskilde Amtskommuner og Københavns og Frederiksberg Kommuner kan klare de forandringer, som politikere og embedsmænd må gøre det i det øvrige Danmark, hvor vi heller ikke har hovedstadsråd.

Fremskridtspartiet siger til lykke med det lille, spæde første afbureaukratiseringsskridt i Danmark, og vi siger nej til det af Socialdemokratiet stillede ændringsforslag.

Marianne Jelved (RV):

Jeg skal ikke ulejlige Folketinget med at gentage, hvad jeg sagde under førstebehandlingen, og derfor vil jeg henvise Socialdemokratiets og SF's ordførere til at læse førstebehandlingen, hvis de er interesserede i Det Radikale Venstres svar, for der var ikke noget nyt fra S og SF i denne sag.

Jeg har forstået på specielt Socialdemokratiet, at man er meget nervøs for, om nu kommuner og amter kan finde ud af at lave noget i fællesskab uden et hovedstadsråd, og her kan jeg berolige Socialdemokratiet med, at der faktisk foregår en utrolig masse samarbejde – også stærkt forpligtende samarbejde – på tværs af kommunegrænser og amtsgrænser i Hovedstadsrådets område. Jeg kan bare nævne tre helt aktuelle eksempler: at alle kommuner i et amt ganske og aldeles frivilligt forpligter sig til et fælles forbrændingsanlæg og fælles løsning af affaldsproblemer, at to kommuner på tværs af en amtsgrænse laver fælles rensningsanlæg, og at 6 kommuner i et amt, hvor der er 11 kommuner, går sammen om at lave et erhvervsråd og forpligter sig på en hel masse områder, også økonomisk.

Så der er masser af håb om, at dette land også kan arbejde og lave løsninger på tværs af kom-

munegrænser og amtsgrænser, også uden at der lovgives herindefra – heldigvis.

Lis Noer Holmberg (CD):

Jeg vil gerne sige til hr. Hjortnæs, at det er korrekt, at CD er kommet med et betækningsbidrag, men hr. Hjortnæs glemte at referere, at der også står, at CD's medlem af udvalget kan tilslutte sig lovforslaget. Det siger vi helt klart og præcist, og det mener vi. At vi så også er kommet med den anden bemærkning om, at vi kunne have ønsket os, at man måske havde ventet til et senere tidspunkt, er en anden sag. Vores tilslutning til lovforslaget står altså helt klart fast, derom ingen tvivl.

Jeg ved godt, at vi er valgt til at tage beslutninger. Jeg synes ikke, der er nogen grund til at trække denne sag i langdrag. Den har vi kørt med nu i utrolig lang tid, den er blevet vendt og drejet, og vi ser altså gerne, at der nu bliver en afklaring. Derfor kan vi stemme for lovforslaget, som det foreligger.

Margrete Auken (SF):

Det er fuldstændig rigtigt, at vi er valgt til at træffe beslutninger, men man må vel sige til CD, at vi ikke er valgt til at træffe de forkerte beslutninger.

Det undrer mig, at CD ikke i denne debat har gjort opmærksom på det problem, som CD har bragt frem i Udvalget om Offentlige Arbejder i forbindelse med handicapkørslen. Sagen er nemlig, at vi har været nødt til at sætte hele L 102 i stå, og det er vi nogle der er godt tilfredse med, fordi vi synes, det er et forkludret og dårligt gennearbejdet lovforslag, og at der er for meget fikumdik i det. Men nu er det altså blevet sat i stå, fordi hr. Arne Melchior gjorde en strålende indsats ved at påpege, at det ikke var sikret, at vi kunne få en ordentlig handicapkørsel i hovedstadsområdet.

Så ved jeg godt – for det har jeg fået at vide af mine kolleger i Kommunaludvalget – at CD har forsikret, at det problem kan løses. Jeg har selvfølgelig megen tillid til CD's magt, men almagt er det altså ikke. Jeg synes faktisk, at CD godt kunne forklare Folketinget, hvordan man vil sikre finansieringen af en eventuel handicapkørsel, når først vi har sprængt kommunerne fra hinanden. Er det CD's mening, at denne handicapkørsel udelukkende skal dækkes over taksterne? Det plejer ikke at være hr. Arne Mel-

[Margrete Auken]

chiors transportpolitik. Hr. Arne Melchior plejer at have en udmærket social forståelse på de områder og ved jo godt, at det er ensbetydende med én gang til at lade de fattige bære de fattige igennem, så jeg kan ikke forestille mig, at hr. Arne Melchior vil give sin tilslutning til, at finansieringen går ind over taksterne.

Men hvis vi ikke har kommunerne til at gøre det her, hvem skal så gøre det? Derfor var det måske klogt, om CD havde gennemtrumfet, at vi havde ventet med at lade Hovedstadsrådet eksplodere, til vi vidste, hvordan vi skulle løse den anden ende af problemet.

(Kort bemærkning).

Hjortnæs (S):

Naturligvis har jeg hæftet mig ved, at CD i betækningsbidraget også har skrevet, at man tilslutter sig regeringens forslag. Men hvis det er budskabet og budskabet alene, hvorfor så tilføjeisen? Centrum-Demokraterne har tilsluttet sig regeringspartiernes betækningsbidrag – det har jeg også noteret mig – men det, der er interessant, er, at CD alligevel føler behov for at komme med en selvstændig tilføjelse om, at det dog hellere havde set, at man havde ventet med at tage stilling til disse spørgsmål, indtil der forelå en endelig afgørelse om opgavefordelingen mellem stat, amter og kommuner. Jeg må spørge fru Lis Noer Holmberg, Centrum-Demokraternes ordfører: Har denne formulering i betænkningen en selvstændig betydning? I givet fald: Hvilken selvstændig betydning tillægger fru Lis Noer Holmberg denne formulering i betænkningen?

(Kort bemærkning).

Nør Christensen (CD):

Jeg vil gerne sige til hr. Hjortnæs, at hans bemærkninger vist udelukkende kan tages som udtryk for, at han ønsker for smed at rette bager. Det er nogenlunde i den sammenhæng, vi må opleve de bemærkninger, der er kommet fra hr. Hjortnæs. CD's medlem af udvalget har tydeligt tilkendegivet vores holdning i betækningsbidraget, som også nu her i anden omgang blev korrekt fremstillet af hr. Hjortnæs.

Så skal jeg i øvrigt sige for så vidt angår spørgsmålet om transport af handicappede, at sådan som jeg har fået refereret og har forstået udvalgsrådet forleden dag, hvor der var sam-

råd, så har handicaporganisationerne tydeligt gjort opmærksom på, at det, man ønsker, er at betale fuld takst. Så kan man ad andre kanaler og fra andre kasser få et tilskud hjem.

Vi har hos Centrum-Demokraterne i adskillige år – ikke mindst i hr. Arne Melchiors tid som trafikminister – gjort en kraftig indsats for at gøre tilværelsen lidt lettere for de handicappede. Det vil på ingen måde komme til at møde modstand fra CD, hvis man ønsker at få monteret disse lifte, således at handicappede kan færdes lettere i trafikken.

(Kort bemærkning).

Margrete Auken (SF):

Jeg er måske en større beundrer af CD's handlekraft og beslutsomhed end af informationsniveauet. Sagen er nemlig, at de handicappede betaler fuld takst, for så vidt som de betaler billetprisen, men de bliver kørt rundt i særlige transporter, som i øjeblikket finansieres af Hovedstadsrådet.

Hr. Nør Christensen slår flot ud med hånden og siger: Andre kasser og andre finansieringskilder. Jamen det var jo lige præcis dem, vi ville have synliggjort en anelse mere. Derfor beklager jeg selvfølgelig meget, at hr. Arne Melchior ikke er her, når vi behandler en så vigtig del af det samlede lovkompleks. Jeg ved ikke, hvor meget tid han har taget sig til at forklare problemet, men det er altså lidt mere indviklet, end hr. Nør Christensen giver udtryk for.

Hvis hr. Nør Christensen tror, at det er løst med, at de handicappede betaler fuld takst, forstår jeg godt, at man ud fra CD's baggrund presser dette forslag igennem. Men det er altså værre end som så, og jeg synes ikke, at man heroisk skal køre en sag igennem for at ligne en, der har lidt mandfolkestyrke, når den er så uopklaret, som den er på dette punkt – medmindre vi altså ikke skal tage CD's omsorg for de handicappede alvorligt, men det nægter jeg faktisk at rette mig ind på, for jeg mener, at hr. Arne Melchior mener dette alvorligt.

(Kort bemærkning).

Tove Lindbo Larsen (S):

Jeg synes, at hr. Nør Christensen forvrænger situationen ved at undlade at fortælle alt, hvad vi diskuterede med de handicappedes organisation. Det gjaldt spørgsmålet, om man ville

[Tove Lindbo Larsen]

indrette busser og S-tog på en sådan måde, at handicappede kunne færdes på lige fod med ikkehandicappede. Når hr. Nør Christensen kun siger, at de vil betale fuld takst, er det en forvrængning, som ikke er rimelig i forhold til det problem, vi diskuterer.

I øvrigt var hele udvalget optaget af, at vi skulle prøve at løse de handicappedes problemer, ikke mindst i forhold til, at Folketinget har vedtaget et beslutningsforslag, som netop tog hensyn til de handicappede i trafikken. Så hr. Nør Christensen er altså løbet med en halv vind.

Indenrigsministeren (Thor Pedersen):

Jeg skal kun trække nogle enkelte principielle hovedsynspunkter frem.

Lovforslaget vil sikre, at amtskommunerne i hovedstadsområdet får samme stilling og samme beføjelser, som amtskommunerne har i det øvrige land. Der vil ske en opgaveoverførsel fra det indirekte valgte Hovedstadsråd til de direkte valgte amtsråd, som i forvejen er økonomisk ansvarlige. Herved knyttes kompetence og økonomisk ansvar sammen. Samtidig indebærer det en decentralisering og forenkling af den kommunale struktur og opgavefordeling. Lovforslaget vedrører således helt centrale principper og politiske mål.

Den væsentligste forskel mellem Socialdemokratiets forslag og regeringens forslag er regionplanlægningens placering. Socialdemokratiet ønsker et lovpligtigt, indirekte valgt fællesskab mellem amtskommunerne omkring denne opgave, mens regeringen ønsker opgaver og kompetence placeret nærmere borgerne hos de direkte valgte amtsråd.

Langt fra al regionplanlægning er grænseoverskridende, og langt fra alle grænseoverskridende problemer berører alle fem amtskommuner i hovedstadsområdet. Det er derfor både rimeligt og hensigtsmæssigt, at det enkelte amtsråd har kompetencen, også fordi der er en sammenhæng mellem arealplanlægning og økonomisk planlægning.

Det forhold, at et samarbejde kan være nødvendigt før som efter Hovedstadsrådets oprettelse og nedlæggelse, er ikke noget nyt. Det praktiseres på mangfoldige områder inden for de kommunale opgaver. Det væsentlige er imidlertid, at det er de direkte valgte og ansvarlige råd, der samarbejder, i stedet for at opga-

verne samles i et indirekte valgt organ, som amterne blot skal finansiere.

Hjortnæs (S):

Det bedrøver mig mere, end det overrasker mig, at ministeren fortsætter med disse mange, jeg vil tillade mig at kalde det ligegyldige floskler uden reelt indhold. Ministeren tager ikke stilling til de reelle problemer. Ministeren afviser stort set med den argumentation hånden den udstrakte hånd, Socialdemokratiet er kommet med for at finde en forhandlingsløsning. Jeg går ud fra, at ministeren er klar over, at det ikke skaber tillid. Jeg går ud fra, at ministeren også i andre sammenhænge har behov for at vinde tillid i Socialdemokratiet, men det handlingsmønster, ministeren her har valgt at forfølge, skaber absolut ingen tillid.

Jeg er overrasket over, at fru Marianne Jelved også fortsætter med at fremføre argumenter, jeg har hørt før, og ikke går ind i en reel vurdering af Socialdemokratiets alternative forslag. Vi har sagt, at det ikke er noget ultimatum. Vi har sagt, at vi på det grundlag gerne vil forhandle en ordning, som også de pågældende amtskommuner og kommuner vil være tilfredse med, og som vil skabe respekt hos de organisationer, der føler, at denne sag også vedrører dem.

Jeg synes ikke, at regeringen og Folketingets flertal kan være bekendt at træffe en beslutning af denne karakter hen over hovedet på alle organisationer og hen over hovedet på de berørte kommuner og amtskommuner. Det har intet med reelt demokrati at gøre. Jeg troede faktisk, at Det Radikale Venstre ville være formidler af et fornuftigt samarbejde og af reelt demokrati her i Folketinget. Fru Marianne Jelved har som radikal ordfører været en stor skuffelse i denne sag.

Til sidst til fru Lis Noer Holmberg. Jeg fik ikke nogen reaktion på mit seneste indlæg. Derfor må jeg spørge Centrum-Demokraternes ordfører direkte, om CD vil støtte et forslag om, at der i Folketingets Kommunaludvalg bliver fremlagt et forslag til en beretning – jeg beder fru Lis Noer Holmberg om at høre efter, hvad jeg siger – som går ud på, at behandlingen af dette lovforslag nu stilles i bero, og at udvalget ønsker at afvente en endelig stillingtagen til opgavefordelingen mellem stat, amter og kommuner.

(Kort bemærkning).

Lis Noer Holmberg (CD):

Hr. Hjortnæs har tidligere stillet mig samme spørgsmål, og jeg kan helt klart svare nej.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Der foretoges først afstemning vedrørende forslag til lov om ophævelse af lov om et hovedstadsråd. (Lovforslag nr. L 105).

§ 1

vedtoges uden afstemning.

Ændringsforslag nr. 2 om indsættelse af 7 nye paragraffer efter § 2 forkastedes, idet 47 stemte for, 61 imod.

Ændringsforslag nr. 1 om en ny affattelse af § 2 betragtedes som bortfaldet efter forkastelsen af ændringsforslag nr. 2.

§ 2

vedtoges uden afstemning.

Ændringsforslag nr. 3, ændringsforslag nr. 4 og 5 om, at henholdsvis § 4 og § 5 udgår, og ændringsforslag nr. 6 om en ny affattelse af § 6 betragtedes som bortfaldet efter forkastelsen af ændringsforslag nr. 2.

§§ 3-6

vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Lovforslaget går nu til fornyet behandling i udvalget.

Man gik dernæst til afstemning vedrørende forslag til lov om ændring af forskellige lovbestemmelser som følge af nedlæggelsen af Hovedstadsrådet. (Lovforslag nr. L 106).

Ændringsforslaget, § 1, således ændret, og §§ 2-32

vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Op-hold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

4) Anden behandling af lovforslag nr. L 33:

Forslag til lov om nedlæggelse af amtskommunerne.

Af Jane Oksen (FP) m.fl.

(Fremsat 6/10 88. Første behandling 25/11 88. Betænkning 9/3 89).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Sammen med denne sag foretoges den følgende på dagsordenen opførte sag, nemlig:

5) Anden behandling af lovforslag nr. L 34:

Forslag til lov om nedlæggelse af statsamterne.

Af Jane Oksen (FP) m.fl.

(Fremsat 6/10 88. Første behandling 25/11 88. Betænkning 9/3 89).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagernes tekst og spørgsmålet om deres overgang til tredje behandling sattes til forhandling under ét.

Forhandling

Graversen (S):

Som vi sagde ved førstebehandlingen, og som det fremgår af betænkningen, går Socialdemokratiet imod disse to forslag. Skulle der ændres på den kommunale struktur, måtte det ske i samarbejde med de berørte parter og på et sagligt grundlag. Det skal ikke foregå på samme facon, som vi lige har set nedlæggelsen af Hovedstadsrådet foregå på.